

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia   października 2016 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 37//16

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „*ustawą o zapasach*”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko P z siedzibą w W przedstawione we wniosku z dnia 2 marca 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 3 marca 2016 r. *o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczącej opłaty zapasowej – jest nieprawidłowe.*

UZASADNIENIE

P z siedzibą w W – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 2 marca 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dniu 3 marca 2016 r. *o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczącej opłaty zapasowej.* W dniu 3 marca 2016 r. Wnioskodawca uiszczył kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

Pismem znak: BPloz-520-1-PB-360/16 z dnia 10 marca 2016 r. (doręczonym Wnioskodawcy w dniu 14 marca 2016 r.), Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia stanu faktycznego w przedmiocie produktu opisanego we wniosku jako „olej gazowy niespecyfikowany (kod CN 2710 19 43), w tj. w kwestii jego właściwości fizykochemicznych, niezbędnego Organowi do prawidłowego rozpatrzenia wniosku o interpretację.

W dniu 21 marca 2016 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z dnia 18 marca 2016 r. dotyczące uzupełnienia wniosku z dnia 2 marca 2016 r.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca zamierza nabywać wewnątrzwspólnotowo olej gazowy niespecyfikowany (kod CN 2710 19 43). Olej gazowy niespecyfikowany nie będzie w niniejszym przypadku wyrobem gotowym. Olej gazowy niespecyfikowany będzie w omawianym stanie faktycznym wykorzystywany w całości w procesie produkcji olejów smarowych jako półprodukt.

Wyżej wymieniony zakres działalności nie wymaga koncesji na obrót paliwami w rozumieniu ustawy prawo energetyczne.

Wskazując na sposób przemieszczenia przedmiotowego surowca na terytorium kraju zauważyć należy, że będzie on przemieszczany z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego. Podkreślić należy, że Wnioskodawca jako podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego przedmiotowego oleju gazowego niespecyfikowanego nie jest podmiotem prowadzącym skład podatkowy.

Po wprowadzeniu oleju gazowego niespecyfikowanego do składu podatkowego Wnioskodawca sprzedaje olej gazowy niespecyfikowany podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, który przedmiotowy wyrób wykorzystuje w całości do produkcji oleju smarowego. Proces produkcji wyrobu nie ogranicza się do samego mieszania, w wyniku którego komponowany jest z oleju napędowego olej smarowy.

Po wyprodukowaniu oleju smarowego wyrób gotowy jest sprzedawany przez podmiot prowadzący skład podatkowy Wnioskodawcy. Olej smarowy jako wyrób gotowy,

wytworzony z oleju gazowego niespecyfikowanego, jest wywożony następnie poza terytorium kraju w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej.

W związku z powyższym opisem stanu faktycznego, Wnioskodawca sformułował pytanie:

Czy w związku z zaistniałym stanem faktycznym Wnioskodawca będzie zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych, a w konsekwencji powyższego powinien również uiszczać opłatę zapasową, o której mowa w ustawie o zapasach?

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Zdaniem Wnioskodawcy w opisanej wyżej sytuacji, kiedy przywożony z innego kraju Unii Europejskiej olej gazowy niespecyfikowany jest w całości wykorzystany w procesie produkcji oleju smarowego, wyrób ten stanowi półprodukt/surowiec. W związku z tym wyrób ten nie stanowi paliwa, od którego powinna być uiszczana opłata zapasowa oraz tworzone i utrzymywane zapasy interwencyjne.

Nabywany wewnątrzspółnotowo wyrób należy uznać, stosownie do art. 2 pkt 2 lit. b ustawy o zapasach za półprodukt rafineryjny.

Definicja półproduktu rafineryjnego została określona w zał. B rozdziału 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Zgodnie z zawartą tutaj definicją za półprodukty rafineryjne uważa się przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Przedmiotowa definicja stanowi dalej, że dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np. benzyna pirolityczna, frakcja C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).

Szeroka definicja półproduktu rafineryjnego i nie objęcie tej grupy produktów naftowych definicją paliw, określoną w art. 2 pkt 3 przedmiotowej ustawy, świadczy o tym, że nie było celem ustawodawcy nakładanie obowiązku uiszczania opłaty

zapasowej na przedsiębiorców w przypadku, m. in. przywożenia do kraju wyrobów, które z uwagi na swoje dalsze przeznaczenie nie są jeszcze wyrobem gotowym, a tylko półproduktem/surowcem, który za paliwo uznać jeszcze nie można.

W tym miejscu należy przytoczyć dwie grupy przedsiębiorców, na które nałożono obowiązki uiszczania opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b ww. ustawy. Są to odpowiednio producenci i handlowcy. Definicje obu tych grup przedsiębiorców zostały określone w słowniczku do ustawy. Stosownie do art. 2 pkt 18 przedmiotowej ustawy producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Z kolei, zgodnie z art. 2 pkt 19 ww. ustawy handlowcem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

W tym miejscu należy wskazać, że paliwa, stosownie do ww. art. 2 ustawy, to następujące produkty naftowe: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwo typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe oraz ciężkie oleje opałowe, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Jak już wyżej podkreślono definicja paliw nie obejmuje półproduktów rafineryjnych.

Wracając do grup przedsiębiorców zobowiązanych do ponoszenia opłaty zapasowej, wskazać należy, że Wnioskodawca nie jest producentem. Po pierwsze w omawianym przypadku nie dokonuje żadnych działań, które można byłoby uznać za produkcję. Po drugie Wnioskodawca, nie zleca również takiej produkcji. Zresztą olej gazowy niespecyfikowany jest sprzedawany przedsiębiorcy prowadzącemu skład podatkowy, który z tego oleju następnie produkuje olej smarowy, którego za paliwo w świetle tej ustawy również nie można uznać. Warty podkreślenia jest fakt, że przedmiotowa produkcja nie ogranicza się do samego mieszania. Procesy produkcyjne związane są również z podgrzewaniem wyrobów, które w ostateczności skutkują powstaniem wyrobu gotowego, tj. oleju smarowego.

Trudno też uznać Wnioskodawcę za handlowca, ponieważ przywożony z innego kraju Unii Europejskiej olej gazowy niespecyfikowany nie jest ani ropą naftową, ani paliwem z uwagi na fakt, że wyrób ten jest półproduktem rafineryjnym wykorzystywanym do produkcji olejów smarowych.

Ww. wyjaśnienia są już wystarczające do uznania, że przedsiębiorca nie jest zobowiązany do ponoszenia ciężaru opłaty zapasowej, niemniej wskazać należy, że powyższy sposób postępowania jest też zasadny, biorąc pod uwagę fakt, że całość oleju gazowego niespecyfikowanego jest następnie w całości wykorzystywana do produkcji olejów smarowych, które są następnie wywożone z kraju. Dowodem na dokonanie dostawy wewnątrzspółnotowej są dokumenty potwierdzające dostarczenie paliw do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa innego niż terytorium kraju.

W związku z powyższym, w opinii Wnioskodawcy, nie jest on zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej.

W wyniku wezwania Organu w przedmiocie produktu opisanego we wniosku jako „olej gazowy niespecyfikowany (kod CN 2710 19 43)”, w tj. w kwestii jego właściwości fizykochemicznych, np. orzeczenie laboratoryjne, opinia stosownego instytutu naftowego, bądź opinia producenta tego produktu naftowego Wnioskodawca złożył dodatkowe wyjaśnienia, w których zawarł informację, że olej gazowy niespecyfikowany jest używany do celów technicznych, jako surowiec do wytworzenia innych wyrobów energetycznych. Wnioskodawca również podkreślił, że olej gazowy niespecyfikowany nie stanowi samoistnego paliwa, jest mieszany z innymi surowcami. Do wyjaśnień zostały dołączone również sprawozdania z badań jedynie wyrobu końcowego, którego elementem był olej gazowy niespecyfikowany.

W dniu 4 kwietnia 2016 r., Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wydał decyzję nr BPI-17/I/16, w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji, w której stwierdził, iż stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku jest nieprawidłowe. Decyzja doręczona została Wnioskodawcy w dniu 6 kwietnia 2016 r.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2016 r. Wnioskodawca wniósł odwołanie, które wpłynęło do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dniu 20 kwietnia 2016 r. od decyzji Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych Nr BPI-17/I/16 z dnia 4 kwietnia 2016 r. w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej.

Prezes Agencji Rezerw Materiałowych przekazał pismem znak: BPloz-520-1-PB-652/16 z dnia 22 kwietnia 2016 r. powyższe odwołanie Wnioskodawcy do Ministra Energii, jako organu II instancji w przedmiotowej sprawie.

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2016 r. nr 13/08/2016 Minister Energii uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z dnia 4 kwietnia 2016 r. Nr BPI-17/II/16, w całości i przekazał sprawę Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu swojej decyzji Minister Energii stwierdził, iż dla wydania interpretacji przepisów w zakresie opłaty zapasowej konieczna jest w szczególności wiedza, czy dany produkt spełnia przesłanki określone w załączniku B rozdziału 4 rozporządzenia 1099/2008 a zatem, jakie są jego właściwości oraz dodatkowo – jakim kodem CN jest on oznaczony. Prawdłowo zatem Prezes ARM wezwał Wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień w przedmiocie produktu opisanego we wniosku jako olej gazowy niespecyfikowany (kod CN 2710 19 43) dochodząc do poprawnego wniosku iż samo oznaczenie produktu kodem CN 2710 1943 oznacza spełnienie jednej z przesłanek zakwalifikowania go jako „ olej napędowy”. W odpowiedzi uzyskał jednak jedynie wyjaśnienia potwierdzające tezy zawarte we wniosku, iż olej gazowy niespecyfikowany jest używany do celów technicznych, jako surowiec do wytwarzania innych wyrobów energetycznych oraz że nigdy nie jest on wyrobem końcowym. Takiej odpowiedzi nie można uznać za wykonanie przez Wnioskodawcę wezwania Prezesa Agencji gdyż oprócz wyżej wymienionych stwierdzeń w załączeniu Strona przekazała jedynie wyniki badań laboratoryjnych swoich produktów a nie przywożonego przez nią oleju gazowego o kodzie CN 2710 19 43, do czego wezwał Prezes Agencji. W związku z powyższym Minister Energii przekazał sprawę Prezesowi Agencji do ponownego rozpatrzenia wskazując na konieczność wezwania Wnioskodawcy do wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego.

Pismem znak: BPloz-520-1-PB-1312/16 z dnia 22 sierpnia 2016 r. (doręczonym Wnioskodawcy w dniu 24 sierpnia 2016 r.), Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, realizując wytyczne Ministra Energii zawarte w jego decyzji z dnia 9 sierpnia 2016 r. nr 13/08/2016, wezwał Wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień w przedmiocie

produktu opisanego we wniosku jako „olej gazowy niespecyfikowany (kod CN 2710 19 43)”, w tj. złożenia świadectwa jakości tego produktu.

W dniu 31 sierpnia 2016 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z dnia 31 sierpnia 2016 r. dotyczące uzupełnienia wniosku z dnia 22 sierpnia 2016 r., w związku z decyzją Ministra Energii z dnia 9 sierpnia 2016 r. nr 13/08/2016. W przedmiotowym piśmie Wnioskodawca nie przedstawił jednak świadectwa jakości produktu. Wnioskodawca powtórzył wcześniejsze swoje stanowisko, że produkt ten nie stanowi samoistnego paliwa, jest mieszany z innymi surowcami i będzie wykorzystywany jako surowiec do wytwarzania innych wyrobów energetycznych.

W związku z powyższym pismem znak: BPloz-520-1-PB-1425/16 z dnia 6 września 2016 r. (doręczonym Wnioskodawcy w dniu 8 września 2016 r.), Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, realizując wytyczne Ministra Energii zawarte w jego decyzji z dnia 9 sierpnia 2016 r. NR 13/08/2016, ponownie wezwał Wnioskodawcę do złożenia świadectwa jakości tego produktu.

W dniu 19 września 2016 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z dnia 15 września 2016 r. dotyczące uzupełnienia wniosku z dnia 6 września 2016 r., w którym Wnioskodawca przesłał wymagane świadectwo jakości przedmiotowego produktu.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;

2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa

członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast odnośnie obowiązku zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku jej uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa. W zakres definicji producenta, o której mowa w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach nie wchodzi usługowa produkcja paliw na rzecz innych podmiotów.

Z treści wniosku oraz jego uzupełnienia wynika, że Wnioskodawca zamierza rozpocząć działalność gospodarczą w zakresie przywozu produktu nazwanego

we wniosku „olejem gazowym niespecyfikowanym” o kodzie CN 2710 19 43. Wnioskodawca wskazuje również, że produkt ten będzie przeznaczony do celów technicznych, jako surowiec do wytworzenia innych wyrobów energetycznych oraz w tym przypadku nie będzie wyrobem końcowym, a jedynie będzie mieszany z innymi surowcami. W związku z tym, w ocenie Wnioskodawcy, produkt ten należy zakwalifikować do półproduktów rafineryjnych.

Analizując jednak, wyszczególnione w załączonym sprawozdaniu z badań laboratoryjnych BA/83/16/2016, parametry jakościowe przedmiotowego produktu o nazwie olej gazowy niespecyfikowany, który został zaklasyfikowany przez Wnioskodawcę do kodu CN 2710 19 43, tj. oleje napędowe, zauważyć można, że otrzymane wyniki odzwierciedlają wartości parametrów fizyko–chemicznych typowe dla oleju napędowego. W ocenie Organu produkt ten niewątpliwie spełnia definicję paliwa w myśl art. 2 pkt 3 i art. 2 pkt 2 lit. I ustawy o zapasach. Należy zwrócić uwagę na fakt, że definicja poszczególnych produktów naftowych – w tym paliw, zawartych w ustawie o zapasach, odwołuje się do załącznika B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii. W rozporządzeniu oleje napędowe zdefiniowane są jako „głównie pośrednie produkty destylacji, destylujące w temperaturze od 180°C a 380°C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje też kilka gatunków o różnych przeznaczeniach:

- W tym: olej napędowy do pojazdów drogowych – olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki,
- W tym: lekki olej opałowy i pozostałe oleje napędowe – Lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe destylujące w temperaturze pomiędzy 380°C a 540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym.”

Zatem, w oparciu o treść merytoryczną obligatoryjnej definicji, wartości prymarnego parametru jakościowego jakim jest skład frakcyjny, mieszczą się w obowiązującym prawnie przedziale. Powołanie Wnioskodawcy na wartość składowej parametru składu frakcyjnego informującej o zawartości w paliwie frakcji o wysokiej temperaturze

wrzenia, tj. wartość temperatury oddestylowania 95% badanego paliwa wg normy PN-EN 590 *Paliwa do pojazdów samochodowych -- Oleje napędowe -- Wymagania i metody badań*, nie stanowi uzasadnienia dla takiej interpretacji, bowiem aktem prawnym do definiowania produktów naftowych jest wyżej przytoczone Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. , załącznik B, rozdział 4.

Ponadto wnioskodawca w obronie swojego stanowiska powołuje się na brak dodatków w przedmiotowym oleju gazowym niespecyfikowanym. Jak już zostało przytoczone, paliwami są produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Wprowadzenie substancji poprawiających cechy eksploatacyjne paliw tzw. dodatków uszlachetniających realizowane jest na różnych etapach, w tym również w trybie on-line podczas wydania produktów naftowych na autocysterny. Brak dodatków nie jest więc przesłanką negującą możliwość klasyfikacji przedmiotowego produktu do katalogu olejów napędowych.

Z powyższego wynika, że Wnioskodawca dokonuje przywozu w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego produktu o kodzie CN 2710 19 43 – który jest paliwem w rozumieniu art. 2 pkt 3 w związku z art. 2 pkt 2 lit. l ustawy o zapasach. A zatem należy w tym zakresie uznać Wnioskodawcę za handlowca w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach. Nie można bowiem zgodzić się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, że jeśli planuje wykorzystać paliwo w procesie produkcji oleju smarowego to należy to paliwo zakwalifikować do półproduktów rafineryjnych. Z punktu widzenia ustawy o zapasach, nie jest bowiem istotne przeznaczenie tego produktu, tak jak podkreślał to Wnioskodawca lecz spełnienie definicji zawartych w ustawie o zapasach.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.